

einer durch Anhalten des Athems erreichten Stufe im Joga MĀRK. P. 39, 24. 24. fg. अज्ञातसंविद्भ्रंश *das klare Bewusstsein* RĀGA-TAR. 6, 105. चित्तानुत्त^० 124. — 2) *Empfindung*: केवलां संविदे स्वस्थां मन्यन्ते मध्यमाः (d. i. माध्यमिकाः) SARVADARṢANAS. 24, 12. सुखदुःख^० VERZ. d. Oxf. H. 231, a, 14. निर्वाणसुख^० BHĀG. P. 8, 3, 11. 9, 7, 25. नाशममात्यस्य प्रीति-संविच्च (so ist zu lesen) सा येषां *das Gefühl der Liebe* RĀGA-TAR. 6, 274. — 1) 2) = प्रतिपद्, चित्, उपलब्धि, ज्ञान AK. 1, 1, 4, 10. 3, 4, 10, 95. H. an. 2, 236. MED. d. 42. — 3) *Einverständnis*: अथा कृषा संविदे सुभ्रंशम् RV. 10, 10, 14. *Vertrag, Verabredung, Uebereinkunft*; = प्रतिज्ञा, संग्रह, समय, क्रियाकार, संकेत, समाधि AK. 1, 1, 4, 14. 3, 4, 10, 95. 24, 151. 25, 168. H. 278. H. an. MED. VAIG. bei MALLIN. zu ÇIÇ. 12, 35. संविदा देयम् TAITT. UP. 1, 11, 3. MBH. 5, 3288. KATHĀS. 30, 85. RĀGA TAR. 3, 208. मन्त्रि^० mit KATHĀS. 32, 16. कर्तव्य^० in *Betreff* 4, 40. दूरगमन^० 102, 31. काश^० RĀGA-TAR. 6, 238. संविदे कर्त्तुं sich verabreden, übereinkommen, ein Uebereinkommen treffen mit (gen., instr., instr. mit कर्त्तुं) M. 8, 219. MBH. 1, 1, 223. अतर्तुं महीम् 2509. 5, 5806. 14, 244. R. 1, 17, 9 (16, 9 GORR.). R. GORR. 2, 111, 52. RAGH. 7, 28. SPR. (II) 5375, v. l. KATHĀS. 27, 195. 29, 85. 39, 24. 40, 60. 57, 101. 71, 85. कार्याय 73, 2. 102, 32. 123, 193. अ-पहाराय 256. BHĀG. P. 8, 6, 32. अकृत्वा कालसंविदम् in *Betreff des Zeitpunktes* MBH. 3, 299. कर्तव्यसंविदे कृत्वा KATHĀS. 16, 6. 24, 89. 71, 155. 73, 216. 124, 175. कार्य^० 27, 197. कृतागमन^० 44, 188. यात्रा^० 59, 74. स्थित^० adj. so v. a. der *Verabredung* treu 16, 96. 20, 207. 32, 10. 63, 159. संविदे स्थापय् *eine Verabredung treffen, ein Uebereinkommen schliessen* 10, 106. 32, 6. 49, 102. विधा dass. 31, 79. 46, 127 (wohl verdorben, es wäre denn, dass man संविद् als adj. mit einer Sache vertraut auffasste). 60, 155. संविदे लङ्घय् *einen Vertrag a. s. w. brechen* JĀG. 2, 187. संविदश्च व्यतिक्रमः *Bruch eines Vertrags* M. 8, 5. संविद्यतिक्रम VERZ. d. Oxf. H. 263, a, 23. स^० adj. mit dem man sich verabredet hat KATHĀS. 57, 109. — 4) ein *Stelldichein*: रक्षति BHĀG. P. 10, 31, 10 (pl.). 17. — 5) *Plan, Anschlag*: आदाय संविदम् RĀGA-TAR. 4, 353. निश्चिकाय युक्ता कोचित्तु संविदम् 412. कृत्वा संक्रान्तसंविदम्। सखीम् 428. पूर्णायां संविदि 553. 576. 615. — 6) *Unterredung, Gespräch* AK. 3, 4, 10, 95. H. an. MED. MBH. 5, 1639 = 1719. ततस्ते पुरुषव्याघ्रा गत्वा स्त्रीभिस्तु संविदम् 2, 2025. कुर्वाणा तेन संविदम् 4, 698. 7, 5143. 12, 5037. MĀRK. P. 81, 28. अप्राप्नुवन् च चित्कोचित्तसंविदे ज्ञातु केनचित् MBH. 10, 732. नालभत्संविदे च्चित् HARIV. 1611. चक्रतुः कुशलप्रश्नसंविदम् MBH. 1, 7527. 12, 7235. समेत्य तान् — तव दास्यामि संविदम् so v. a. *Nachricht geben* 7, 5145. — 7) *Herkommen, Sitte*; = आचार H. an. MED. VAIG. गोत्र^० ÇIÇ. 12, 35. — 8) *Name* AK. 3, 4, 10, 95. H. an. MED. VAIG. गोत्र^० ÇIÇ. 12, 35. — 9) *Kampf* AK. VAIG. — 10) = तोषणा H. an. MED. — 11) *Hanf* WILSON ohne Angabe einer Aut. — Vgl. न^०.

2. संविद् (3. विद् + सम्) f. *Erwerb, Besitz*: यथाकमुत्तरो ऽनन्ययुष्मा उत संविदेः AV. 3, 5, 5. 9, 6, 36. देवतोभ्य एव यज्ञे संविदे दधाति TS. 7, 2, 8, 7. का स्वित्तत्र यज्ञमानस्य संवित् VĀLAKH. 10, 1.

संविद् 1) in असंविदे^० adj. (3. अ + 1. संविद्) *bewusstlos* ÇAT. BR. 10, 5, 2, 11. — 2) = संविद् *Verabredung, Uebereinkunft*: तया तु पार्थश्च कृते च संविदे प्रजाः शिवं प्राप्नुयुरिच्छ्या तव MBH. 8, 4512. — ज्ञात^० (?) KĀM. NITRIS. 11, 26.

संविद्य n. = 2. संविद् *Besitz*: वृशायाः AV. 12, 4, 4.

संविद् = संविधा. वाल्मीकिर्भगवान्कर्ता प्राप्ता यज्ञसंविधम् *wird Vorkehrungen treffen* R. 7, 94, 24 (der Comm. lässt ^०संविधम् *fälschlich von प्राप्ता abhängen und erklärt es durch संविधम्; auch erwähnt er eine Lesart ^०संविदम्*). संविधं (सम्यग्विद्यत्यनया ता यात्रादिसंपत्तिम् NĪLAK.) चक्रे लङ्कायां शास्त्रनिर्मिताम् MBH. 3, 16324 nach der Lesart der ed. Bomb. (संविधिं ed. Calc.). An beiden Stellen könnte man संविधाम् vermuthen.

संविधा (1. धा mit संवि) f. 1) *Anordnung, Vorkehrung, Veranstaltung, Einrichtung*: दृष्ट्वा वेष्टमसु (so zu trennen) संविधाम् R. GORR. 2, 100, 35. (तम्) उपाचरत्कृत्रिमसंविधाभिः RAGH. 14, 17. मङ्गलसंविधाभिः 7, 16. — 2) *Lebensweise*: वन्या RAGH. 1, 94.

संविधातरु (wie eben) nom. ag. *Anordner, Bestimmer* d. i. *Schöpfer*, Gott MBH. 2, 2212.

संविधातव्य (wie eben) adj. zu *veranstalten, zu bewerkstelligen, zu thun* MBH. 1, 1619. 4, 2126. HARIV. 10350. n. impers. zu *verfahren* SPR. (II) 4593.

संविधान n. = संविधा 1) HARIV. 10430. कर्मणाम् R. 5, 95, 40. 6, 13, 11. आश्रातन^० SUÇR. 2, 325, 5. वैवाहिकैः कौतुकसंविधानैः KUMĀRAS. 7, 2. MĀLATIH. 34, 11. DAÇAR. 1, 14. 3, 27. पार्श्वियाह^० KULL. zu M. 7, 184. संविधानं कर्त्तुं MBH. 11, 328. HARIV. 8711. fg. SUÇR. 2, 371, 5. KULL. zu M. 7, 180. KATHĀS. 103, 216. रचितमङ्गल^० 35, 160. संविधानं च विक्रितम् MBH. 7, 2672. — HARIV. 8449 liest die neuere Ausg. संनिधान.

संविधानक (von संविधान) n. *eine absonderliche Art des Verfahrens* UTTARAR. 68, 9 (87, 11).

संविधानवत् (wie eben) adj. *richtig verfahren* SUÇR. 2, 64, 11.

संविधि m. = संविधा. प्रभारेषैव (st. एष एव nach NĪLAK.) संविधिः (wohl संविधा zu lesen) MBH. 6, 244. यज्ञ^० 12, 9827. HARIV. 3872. पुररत्ना^० KATHĀS. 113, 8. वेष्टम^० (d. i. वेष्टमनि) R. 2, 94, 36. संविधिं कर्त्तुं MBH. 3, 16324 (entweder शास्त्रनिर्मिताम् oder संविधां zu lesen; vgl. unter संविध्. ततो ऽतिमानुषं सर्वं चक्रे यज्ञस्य संविधम् 14, 214. कृत^० adj. KATHĀS. 109, 81. विक्रिताह्व^० adj. 113, 53. इतिकृतोत्तमादस्माद्वाप्यज्ञे कविबुद्धयः। पञ्चभ्य इव भूतेभ्यो लोकसंविधयस्त्रयः MBH. 1, 648. आध्यात्माधिभूताधिदैवानां सम्यग्विधयो रचनाः NĪLAK. — संविधि MBH. 5, 1220 fehlerhaft für संनिधि, wie die ed. Bomb. liest.

संविधेय adj. = संविधातव्य. संविधेयं हितं मम HARIV. 8395. न खलु योषित्संगमः संविधेयः SPR. (II) 6519.

संविन्मय (von 1. संविद्) adj. *aus Erkenntniss bestehend*: सत्संविन्मय so v. a. संचिन्मय NRS. TĀP. UP. in Ind. St. 9, 164.

संविभक्त (von भ्क्त् with संवि) nom. ag. *mit Andern theilend, Andere bedenkend* MBH. 3, 13788. 15393. 12, 2868. सर्वेषाम् 2900.

संविभजनीय (wie eben) adj. zu *vertheilen unter* (dat.) KULL. zu M. 7, 97.

संविभज्य (wie eben) adj. *mit dem man Etwas theilen muss, zu bedenken* MBH. 12, 2915. auch 2879 hat die ed. Bomb. Ausg. so st. संविभाज्य.

संविभाग (wie eben) m. 1) *das Theilen mit Andern, das Zukommenlassen eines Antheils* ĀPAST. 2, 9, 10. MBH. 3, 15386. 4, 545. 12, 625. SPR. (II) 5921. संविभागेन कृत्वा *dadurch, dass man eine Vertheilung ver-*